

gaa som Led i en senere Jernbane til Personbefordring. Den Ribeaubane, der tænkes ført fra Stationen ved Østerbro og til Strandveien for Godstræff, maa blive liggende ved Siden af den Personbane, der maatte komme, og som maa lægges paa en Dæmning; fordi man ikke kan benytte en Ribeaubane, naar der Tale om Personbefordring. Altsaa der er der ogsaa taget behørigt Forbehold overfor Fremtiden. Det ærede Medlems Stilling til denne Sag adskiller sig fra Regjeringens derved, at det ærede Medlem ikke har Tro til, at der kan komme større Udvikling her i Kjøbenhavn i Retning af Hændel. og Søfart, som gjør Krav paa saadanne Anlæg, men fra mange andre Sider mener man, at der er Udset til en saadan Udvikling; og denne Anskuelse har Regjeringen sluttet sig til og derfor forelagt dette Forslag. Denne det ærede Medlems Opfattelse hænger ganske sammen med det ærede Medlems Opfattelse af Havneforholdene her i Kjøbenhavn i det Hele. Det ærede Medlem har som Medlem af Havneraadet havt saa rig Anledning til at bestjæftige sig med disse Forhold, og jeg kan ikke fritage mig efter den Anledning, der gives i Gaar, for at gaa noget nærmere ind paa at omtale disse Forhold, som jeg nu har havt Leilighed til at lede og har havt Ansvar for i henved 5 Aar.

Havneordningen hviler jo ganske rigtig, som det ærede Medlem sagde i Gaar, paa Loven af 30te December 1858. Afgiftsforholdene ere ordnede dels ved Lov af 12te Februar 1834 for Bolværkspengenes Bedkommende og dels ved Lov af 31te Marts 1864 om Afgifterne i Kjøbenhavns Havn. Hvorledes ere nu Kjøbenhavns Havneforhold? Vi kunne nu for det Første se dem i Forhold til andre Kommuner's Havneforhold. Det ærede Medlem maa jo vistnok vide, at Kommunerne ikke ere saadan uden videre raadige over deres Havne og kunne gjøre med dem, hvad de ville, men maa spørge Indenrigsministeren omtrent lige saa meget som her i Kjøbenhavn. Det turde maasse ligge deri, at Havnene betragtes ikke alene som en bykommunal Institution, men tillige som Noget, der vedrører Handel og Skibsart i det Hele. Og Kjøbenhavns Havn betragtes som Noget, der bedkommer hele Landet uden at tale om, at den er knyttet til Orlogshavnen. I ethvert Tilfælde ere Forholdene ordnede saaledes af Lovgivningsmagten, at Indenrigsministeren ganske vist har Ansvar for Styrelsen; og ved Siden af er der et Havneraad og en Havneforvaltning. Kjøbenhavns Havneraad har ikke ringe Indflydelse paa Havneforholdene, det foreslaar blandt Andet Be-

stættelsen af Posten som Chef for Havneforvaltningen og har altsaa allerede der Beføjelser til at kunne gjøre sine Anskuelser gjældende. Ganske vist er Institutionen raadgivende, men man vilde have et galt Billede af Forholdet til Indenrigsministeriet, hvis man vilde tro, at der bestandig har været Strid og Spektakel mellem Kjøbenhavns Havneraad og Indenrigsministeren, det har aldrig været Tilfældet. I det Hele og Store kan der maasse nævnes ganske saa Tilfælde, hvor der har været nogen Strid mellem Ministeren og Havneraadet, og saa har Havneraadet været det Stærkste. Men i den Tid, jeg har havt den Ære at have med Forholdene at gjøre, har der været et Mindretal af et Medlem, som altid eller næsten altid har dissentieret, og som man har været vis paa vilde dissentiere, og det er det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Harald Hansen). Det er altsaa ikke saa underligt, at det ærede Medlem har taget en meget bestemt Stilling mod Havneraadet, og jeg kan ikke fritage mig for at sige Lidt om disse Ting, da det ærede Medlem i Gaar kom meget dybt ind derpaa; slet saa dybt skal jeg ikke komme ind derpaa. For det Første vil jeg sige, at jeg ser naturligvis ikke i dette Forhold Andet, end at der er forskellige ledende Anskuelser hos det ærede Medlem og hos Havneraadets Mertal, de andre 8 Medlemmer af Havneraadet. Naar jeg i Korthed skal angibe Forstjellen mellem det ærede Medlems og mine Synspunkter — de sidste ere iøvrigt støttede af Havneraadet — saa er det den, at det ærede Medlem i de tidligere Aar har lagt Hovedvægten paa at faae de billigste og bedst mulige Vilkaar for Havnen og for dem, der benytte den og med Opgivelse af Afgifterne, men han har ikke været videre ivrig for at støtte de forskjellige Foretagender, som Havnen har villet sætte i Værk, han har modsat sig forskellige Uddybninger og andre Ting, han har bestandig holdt igjen og sagt: Lad os være fri for Afgifter, og lad det iøvrigt udvikle sig langsomt. I Modsigning dertil har Ministeriet ganske vist sagt, nei, lad os arbejde stærkt og med Fremtiden for Øie, lad os forberede Fremtiden. Jeg kan om fornødent konstatere, at jeg allerede i 1887 har sagt til Kolf, der vare i høj Grad interesserede i Kjøbenhavns Havneforhold: Naaret 1890 eller 1891 kan maasse komme til at blive det Mærkeaar, hvor man opgiver Afgifterne, jeg har anset det for forsvarligt ikke at gaa ned med Afgiften, for at sikke den finansielle Status, fordi jeg troede, at vi burde staa saaledes om saa Aar, at Havnen kunde blive i Stand